RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.418 van 27 september 1999
in de zaak A. 84.414/IX-1852.

In zake : André MAES,
die woonplaats kiest bij,
advocaat J. DE BRABANTER,
Stationsstraat 69

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat André MAES, adviseur in overtal en vaste afgevaardigde bij De Post, op 28 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 maart 1999 van het directiecomité van De Post waarbij zijn benoeming in overtal tot de graad van eerste adviseur bij wijze van medesleping om syndicale redenen, wordt geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. AELBRECHT die, loco advocaat J. DE BRABANTER verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij beslissing van het directiecomité van 1 februari 1999 wordt Johan SELS benoemd tot de graad van eerste adviseur.

1.2. Op 22 februari 1999 vraagt verzoeker ingevolge die benoeming om in overtal te worden benoemd wegens voorbijstreving om syndicale redenen. Hij stelt hierbij dat hij voldoet aan de voorwaarden vervat in de artikelen 32, § 4, en 48 van het syndicaal statuut van De Post en van artikel 77, § 3, van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar

personeel. Hij stelt dat hij sedert 3 mei 1976 ononderbroken met vakbondsverlof is in de hoedanigheid van vaste afgevaardigde, dat hij behoort tot dezelfde taalgroep als de bevorderde ambtenaar en dat deze na hem in de rangschikking naar anciënniteit komt.

1.3. In een nota van 8 maart 1999 van de bestuurder-directeur bevoegd voor personeelszaken aan de gedelegeerd bestuurder, voorzitter van het directiecomité, wordt gesteld dat verzoeker aan de voorwaarden voor een benoeming in overtal tot de graad van eerste adviseur voldoet. Bij de nota wordt een ontwerp van beslissing tot benoeming en een voorstel tot mutatie gevoegd.

1.4. In zijn vergadering van 15 maart 1999 beslist het directiecomité de aanvraag van verzoeker te weigeren. In de notulen wordt vermeld dat het directiecomité het dossier weigert aangezien zij meent dat verzoeker afwijkt van de regel van het goed beheer die erin bestaat geen rekening te houden met kandidaturen van personen van wie de leeftijd de investering voor het bedrijf niet voldoende rendabel maakt. Bovendien wordt luidens die beslissing de regel van de syndicale medesleping teniet gedaan door de beslissing van de syndicaten om de kandidaten, wanneer ze benoemd zijn, opnieuw ter beschikking van het bedrijf te stellen.

Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Verzoeker wordt met een schrijven van 1 april 1999 van de directeur-generaal van die weigering hem te benoemen op de hoogte gebracht.

2. Over de grond van de zaak.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker aanvoert dat hij ingevolge zijn nakende pensioenleeftijd niet meer in aanmerking zal komen om te worden bevorderd tot eerste adviseur;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen doet gelden dat de naderende pensioenleeftijd een genoegzaam herstel niet in de weg staat aangezien een annulatiearrest van de Raad van State uitgevoerd wordt met terugwerkende kracht;

2.4. Overwegende dat verzoeker geboren is in 1937 en dus momenteel 62 jaar is; dat hij binnen drie jaar de pensioengerechtigde leeftijd zal bereiken; dat zulks evenwel niet tot gevolg heeft dat verzoeker de hem geweigerde bevordering niet meer zal kunnen verkrijgen; dat ingevolge de overgangsbepaling van artikel 48 van het syndicaal statuut van De Post, verzoeker, die vaste afgevaardigde was op het ogenblik dat dit nieuwe syndicale statuut in werking trad, immers verder onder het regime van artikel 77, § 3, van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel valt; dat het door dat artikel ingestelde regime van benoeming bij medesleping een recht op een dergelijke benoeming

inhoudt wanneer de betrokkene voldoet aan de in het genoemde artikel opgesomde voorwaarden; dat artikel 77, § 3, immers vaststelt dat de vaste afgevaardigde die door een andere ambtenaar wordt voorbijgegaan, op zijn aanvraag, een bevordering of enige andere soortgelijke verhoging in graad of loopbaan verkrijgt zodat, indien de afgevaardigde aan de voorwaarden die in dit artikel gesteld worden voldoet, de overheid verplicht is de aanvrager te benoemen en over geen enkele discretionaire bevoegdheid hieromtrent beschikt; dat mocht aldus blijken dat verzoeker, zoals hij voorhoudt in zijn eerste middel, voldeed aan de voorwaarden, dan meteen komt vast te staan dat hij een recht op die bevordering had en dat hij die bevordering had moeten krijgen; dat als rechtsherstel de overheid in die omstandigheden verplicht zal zijn zijn loopbaan weder samen te stellen en hem de bevordering te verlenen met terugwerkende kracht ook indien hij op het ogenblik van de vernietiging reeds met pensioen zou zijn; dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bijgevolg niet voorhanden is; dat derhalve niet is voldaan aan één van de voorwaarden door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gesteld om de schorsing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september 1900 negenennegentig, door :

de H. L. HELLIN, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**